

LEYMANN IN PUSTOVAROV
SODBA SODIŠČA (tretji senat)
z dne 1. decembra 2008*

V zadevi C-388/08 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) z odločbo z dne 5. septembra 2008, ki je prispela na Sodišče istega dne, v kazenskem postopku zoper

Arturja Leymanna,

Alekseija Pustovarova,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, sodnika,
P. Lindh (poročevalka) sodnica, in A. Arabadžiev, sodnik,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

* Jezik postopka: finščina.

na podlagi predloga predložitvenega sodišča z dne 5. septembra 2008, ki je istega dne prispel na Sodišče, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 104b Poslovnika obravnava po nujnem postopku,

na podlagi odločbe tretjega senata z dne 11. septembra 2008, naj se navedenemu predlogu ugoti,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. novembra 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za A. Leymanna M. Annala, odvetnik,

- za A. Pustovarova H. Tuominen, oikeustieteen maisteri,

- za finsko vlado A. Guimaraes-Purokoski, zastopnica,

- za špansko vlado J. M. Rodríguez Cárcamo, zastopnik,

- za nizozemsko vlado C. ten Dam, zastopnica,

- za Komisijo Evropskih skupnosti I. Koskinen, R. Troosters in S. Grünheid, zastopniki,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 27, od (2) do (4), Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1, v nadaljevanju: okvirni sklep).

- ² Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki se je začel na Finskem zoper A. Leymanna in A. Pustovarova, ki sta bila v zvezi s prepovedanimi drogami obtožena hudega kaznivega dejanja („törkeä“) in na podlagi evropskih nalogov za prijete predana finskim organom.

Pravni okvir

Pravo Evropske unije

3 Člen 2(1) okvirnega sklepa določa:

„Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev [...]“

4 V členu 2(2) okvirnega sklepa je naštetih 32 kaznivih dejanj, med katerimi je nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami, ki so, če se v odreditveni državi članici kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti do najmanj treh let, kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, na podlagi evropskega naloga za prijetje razlog za predajo osebe brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja.

5 Na podlagi člena 2(4) okvirnega sklepa se lahko ugotavlja dvojno kaznivost storjenega dejanja, kadar gre za kazniva dejanja, ki niso naštetá v členu 2(2) okvirnega sklepa.

- 6 V členu 3 okvirnega sklepa so naštetih razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 7 V členu 4 okvirnega sklepa so naštetih razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 8 Člen 8 okvirnega sklepa se nanaša na vsebino in obliko evropskega naloga za prijetje. V točkah 1(d) in (e) te določbe so zahtevani podatki:

„(d) [Z]akonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;

(e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe.“

- 9 Člen 27(2) okvirnega sklepa določa, da „se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana“, razen v primeru iz odstavka 1 tega člena, na podlagi katerega za tako predajo lahko velja domneva o soglasju, in v primerih iz odstavka 3 navedenega člena 27.

10 Člen 27(3) okvirnega sklepa določa, da se [o]dstavek 2 [...] ne uporablja v teh primerih:

- „(a) [K]adar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;

- (b) storjeno dejanje ni kaznivo z kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;

- (c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;

- (d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

- (e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;

- (f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo [...]

- (g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.“

11 Člen 27(4) okvirnega sklepa določa:

„Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu, skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

[...]“

12 Okvirni sklep na podlagi člena 31(1) nadomesti ustrezne določbe več konvencij, ki se uporabljajo na področju izročitve oseb med državami članicami, zlasti Evropske konvencije o izročitvi, podpisane 13. decembra 1957, Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji in podpisane 10. marca 1995 (UL C 78, str. 2), ter Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji in podpisane 27. septembra 1996 (UL C 313, str. 12, v nadaljevanju: konvencija iz leta 1996).

13 Iz podatkov, ki se nanašajo na dan začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe in so objavljeni v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), izhaja, da je Republika Finska podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za predhodno odločanje v skladu z določbo člena 35(3)(b) EU.

Nacionalno pravo

- 14 V skladu s členom 1 iz poglavja 50 kazenskega zakonika (rikoslaki, v različici, kot izhaja iz zakona 1304/1993), ki je veljal ob dejanskem stanju iz obtožnice, stori kaznivo dejanje v zvezi s prepovedanimi drogami, zlasti kdor vnese ali poskuša na nezakonit način v državo vnesti prepovedane droge, jih prevaža ali naroči njihov prevoz, jih prodaja, posreduje pri prodaji oziroma nakupu, daje drugim ali kako drugače daje v promet oziroma to poskuša, hrani ali si poskuša priskrbeti prepovedane droge.
- 15 Na podlagi člena 2 iz poglavja 50 tega zakonika je kaznivo dejanje v zvezi s prepovedanimi drogami „hudo“, zlasti če se nanaša na posebej nevarno prepovedano drogo ali na veliko količino prepovedanih drog in je kaznivo dejanje, presojava v celoti, hudo. Storilec hudega kaznivega dejanja, povezanega s prepovedanimi drogami, se kaznuje z zaporno kaznijo, ki traja najmanj eno leto in največ deset let.
- 16 Namen zakona 1286/2003 o predaji med Finsko in drugimi državami članicami Evropske unije (rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)) je prenos okvirnega sklepa. Člen 14 tega zakona določa, da morajo biti v nalogu za prijetje in predajo navedeni vrsta in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja, zlasti če gre za dejanja, za katera se ne zahteva dvojne kaznivosti, ter opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno z okoliščinami časa in kraja ter stopnjo krivde osebe, na predajo katere se nanaša nalog.
- 17 Člen 58(1) navedenega zakona določa, da se proti osebi, ki jo je država članica predala Finski, ne sme začeti pregona, ne sme se je kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostosti zaradi dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana. V skladu z odstavkom 2 tega člena se te prepovedi ne

uporablja, zlasti če iz kazenskega postopka ne izhaja ukrep, vezan na odvzem prostosti predane osebe, ali če država članica, ki opravlja predajo, soglaša s prenehanjem prepovedi.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- ¹⁸ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na kazenski postopek zoper A. Leymanna in A. Pustovarova, proti katerima na Finskem poteka kazenski pregon zaradi storitve kaznivega dejanja v zvezi s prepovedanimi drogami. Navedenima osebama je bila odvzeta prostost, A. Leymannu na podlagi zamudne odločbe Helsingin käräjaoikeus (sodišče prve stopnje v Helsinkih) z dne 21. marca 2006 in A. Pustovarovu na podlagi zamudne odločbe tega sodišča z dne 5. maja 2006.

O zadevi A. Leymanna

- ¹⁹ Okrožno tožilstvo v Helsinkih je z evropskim nalogom za prijetje z dne 21. marca 2006 od poljskega pravosodnega organa zahtevalo prijetje in predajo zaradi uvedbe kazenskega postopka zoper A. Leymanna, osumljenega storitve hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami med 1. januarjem 2005 in 21. marcem 2006. V skladu s tem nalogom naj bi A. Leymann s pomočjo sosterilcev na Finsko zaradi preprodaje nezakonito vnesel veliko količino amfetaminov, snovi, ki se šteje za posebej nevarno prepovedano drogo.
- ²⁰ Poljski pravosodni organ je 28. junija 2006 na podlagi zahteve iz navedenega naloga za prijetje sklenil, da bo A. Leymanna predal Republiki Finski.

- 21 Okrožno tožilstvo v Helsinkih je 2. oktobra 2006 zoper A. Leymanna pri Helsingin käräjäoikeus uvedlo kazenski postopek zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, storjenega med 15. in 26. februarjem 2006. V obtožnici je bilo navedeno, da je A. Leymann z A. Pustovarovom in drugimi osebami na Finsko vnesel 26 kg hašiša zaradi preprodaje. A. Leymann je bil opisan kot izvajalec, medtem ko naj bi A. Pustovarov in neka druga oseba organizirala trgovino. Blago naj bi bilo s posebnim vozilom poslano v mesto Kouvola (Finska) prek pristanišča v Hanku (Finska), nato pa naj bi ga prevzela druga oseba.
- 22 Okrožno tožilstvo v Helsinkih je navedlo, da je pred začetkom postopka v zadevi pred Helsingin käräjäoikeus od predstavnika Republike Poljske pri Evropskem organu za krepitev pravosodnega sodelovanja (Eurojust) prejelo informacijo, da od te države na podlagi člena 27(3)(g) in člena 27(4) okvirnega sklepa ni treba zahtevati njenega soglasja za pregon A. Leymanna zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, ki zajema vnos hašiša, saj je bila predaja opravljena na podlagi suma trgovine z amfetamini.
- 23 Helsingin käräjäoikeus, pri katerem ni bil vložen noben ugovor glede predaje ali obtožbe obdolžencev, je 7. novembra 2006 domnevne storilce kaznivega dejanja spoznalo za krive, med njimi tudi A. Leymanna, ki mu je izreklo zaporno kazen.
- 24 A. Leymann je zoper to sodbo vložil pritožbo pri Helsingin hovioikeus (pritožbeno sodišče v Helsinkih), v kateri je navedel, da proti njemu ne bi smel potekati pregon zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami (hašiš), storjenega med 15. in 26. februarjem 2006, ker finskemu pravosodnemu organu ni bil predan zaradi tega kaznivega dejanja. Navedeno sodišče je v odločbi z dne 16. avgusta 2007 menilo, da je Helsingin käräjäoikeus s posredovanjem svojega predstavnika pri Eurojustu pridobilo soglasje poljskega pravosodnega organa za vložitev obtožnice proti A. Leymannu zaradi tega kaznivega dejanja.

- 25 Helsingin Hovioikeus je 30. novembra 2007 razsodilo v zadevi ter A. Leymanna obsodilo in mu izreklo zaporno kazen za tri leta in štiri mesece. Čeprav je bila A. Leymannu, v skladu s predložitveno odločbo, prostost odvzeta, ko je bil prijet v postopku predaje, je njegov zastopnik med obravnavo pred Sodiščem navedel, da je že od februarja 2008 na pogojnem izpustu.

O zadevi A. Pustovarova

- 26 Okrožno tožilstvo v Helsinkih je z evropskim nalogom za prijetje z dne 8. maja 2006 od španskega pravosodnega organa zahtevalo prijetje in predajo zaradi uvedbe kazenskega postopka zoper A. Pustovarova, osumljenega storitve hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami med 19. in 25. februarjem 2006. V skladu s tem nalogom naj bi A. Pustovarov s pomočjo sosterilcev na Finsko zaradi preprodaje nezakonito vnesel veliko količino amfetaminov, ki se štejejo za posebej nevarne prepovedane droge. Označen je bil za organizatorja uvoza in prodaje. Navedeni nalog za prijetje se je nanašal tudi na drugi hudi kaznivi dejanji v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, ki sta zajemali uvoz velikih količin hašiša zaradi preprodaje, prvo je bilo storjeno v septembru in oktobru 2005, drugo pa v novembru istega leta.
- 27 Španski pravosodni organ je 20. junija 2006 na podlagi zahteve iz evropskega naloga za prijetje z dne 8. maja 2006 sklenil, da bo M. Pustovarova predal Republiki Finski.
- 28 Okrožno tožilstvo v Helsinkih je 2. oktobra 2006 zoper A. Pustovarova pri Helsingin käräjäoikeus uvedlo kazenski postopek zaradi razlogov, ki so navedeni v točki 21 te sodbe in ga zadevajo.

- 29 Medtem ko je to sodišče obravnavalo zadevo, je navedeno tožilstvo 24. oktobra 2006 izdalo nov evropski nalog za prijetje, s katerim je od španskega pravosodnega organa zahtevalo soglasje, da bi se zoper A. Pustovarova lahko začelo pregon zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, storjenega med 19. in 25. februarjem 2006, ki zajema uvoz velike količine hašiša zaradi preprodaje in ne več amfetaminov, kot je bilo navedeno v prvotnem nalogu za prijetje.
- 30 Helsingin käräjäoikeus je s sodbo z dne 7. novembra 2006, ki je bila izrečena pred pridobitvijo soglasja španskega pravosodnega organa za drugi nalog za prijetje, A. Pustovarova obsodilo in mu izreklo zaporno kazen zaradi storitve dejanj, opisanih v obtožnici, s pravno kvalifikacijo hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami med 15. in 26. februarjem 2006 ter dveh drugih hudih kaznivih dejanj v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, ki sta mu bili očitani.
- 31 A. Pustovarov je proti tej sodbi vložil pritožbo pri Helsingin hovioikeus, v kateri je navedel, da proti njemu ne bi smel potekati pregon zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami (hašiš), storjenega med 15. in 26. februarjem 2006, ker finskemu pravosodnemu organu ni bil predan zaradi tega kaznivega dejanja.
- 32 Španski pravosodni organ je 11. julija 2007 podal svoje soglasje, da se proti A. Pustovarovu lahko začne pregon zaradi razlogov, navedenih v drugem evropskem nalogu za prijetje.
- 33 Helsingin hovioikeus je menilo, da s soglasjem španskega pravosodnega organa, čeprav je bilo pridobljeno po sodbi Helsingin käräjäoikeus, lahko odloča o hudem kaznivem dejanju v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami, ki je bilo storjeno med 15. in 26. februarjem 2006 ter se očita A. Pustovarovu.

- 34 Helsingin hovioikeus je 30. novembra 2007 A. Pustovarovu sodilo za to in za drugi kaznivi dejanji, ki sta mu bili očitani, ga obsodilo ter mu izreklo enotno zaporno kazen v skupnem trajanju petih let in osmih mesecev.

Pritožba pri predložitvenem sodišču

- 35 A. Leymannu in A. Pustovarovu je bilo 28. maja 2008 dovoljeno vložiti pritožbo pri Korkein oikeus (vrhovno sodišče), ki se je nanašala na vprašanje, ali načelo specialnosti, kot izhaja iz nacionalne zakonodaje, s katero je prenesen člen 27(2) okvirnega sklepa, nasprotuje temu, da bi zoper njiju potekal pregon zaradi hudega kaznivega dejanja v zvezi s prepovedanimi drogami, ki se nanaša na hašiš, storjenega med 15. in 26. februarjem 2006.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 36 V teh okoliščinah je Korkein oikeus prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Kako je treba razlagati izraz ‚dejanje, ki [...] se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana‘, iz člena 27(2) okvirnega sklepa in, natančneje, katera so upoštevna merila za določitev, ali je opis dejanskega stanja, ki je podlaga za vložitev obtožbe, različen od dejanskega stanja, ki je bilo podlaga za predajo, tako da bi bilo treba šteti, da gre za ‚drugo dejanje‘, ki se ga lahko preganja le s soglasjem iz člena 27(3)(g) in člena 27(4)?

2. Ali je člen 27(2) okvirnega sklepa treba razlagati tako, da je postopek s soglasjem iz odstavkov 3(g) in 4 istega člena treba uporabiti, kadar sta se nalog za prijetje in tudi končna obtožba nanašala na hudo kaznivo dejanje v zvezi s prepovedanimi drogami, pri čemer pa je bilo očitano dejansko kasneje spremenjeno, tako da se je obtožba nanaša na drugačno vrsto prepovedanih drog, kot je bila navedena v nalogu za prijetje?

3. Kako je treba razlagati člen 27(2) okvirnega sklepa, na podlagi katerega se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji odvzeti prostosti za drugo dejanje, zlasti glede na postopek s soglasjem iz odstavka 4 tega člena in ob upoštevanju določbe člena 27(3)(c), na podlagi katerega se ‚pravila specialnosti‘ ne uporabi, če kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti?
 - (a) Ali je v primerih, ki spadajo na področje uporabe postopka s soglasjem, zgoraj navedene določbe treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da se zaradi zadevnega kaznivega dejanja začne kazenski pregon, da poteka postopek in da se sprejme sodba pred prejetjem soglasja, če osumljenemu kaznivega dejanja na podlagi tega suma ni omejena oziroma odvzeta svoboda?

 - (b) Kako pomembna je okoliščina, da se kazenski postopek, ki vključuje omejitev svobode, nanaša na več kaznivih dejanj, pri čemer eno od teh spada na področje postopka s soglasjem? Ali je zgoraj navedene določbe torej treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da se zaradi zadevnega kaznivega dejanja začne kazenski pregon, da poteka postopek in da se sprejme sodba pred prejetje soglasja, čeprav je bila osumljenemu kaznivega dejanja med postopkom omejena svoboda, če je le bila ta omejitev zakonsko upravičena z drugimi obtožnimi predlogi?“

Nujni postopek

- 37 Korkein oikeus je z dopisom z dne 5. septembra 2008, vloženim istega dne v sodnem tajništvu Sodišča, predlagalo, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku iz člena 104b Poslovnika.
- 38 Predložitveno sodišče je ta predlog utemeljilo z navedbo, da A. Pustovarov sedaj prestaja kazen zapora zaradi različnih kaznivih dejanj, med katerimi je tudi tisto glede nezakonitega uvoza 26 kg hašiša, v zvezi s katerim iz poteka postopka izhaja predlog za sprejetje predhodne odločbe. Obsojenec mora biti 18. marca 2009 pogojno izpuščen. To sodišče potrjuje, da bi bil, če bi se obtožnica za to kaznivo dejanje zavrгла, čas trajanja kazni, izrečene A. Pustovarovu, krajši in bi bil ta prej izpuščen.
- 39 Tretji senat Sodišča je na predlog sodnice poročevalke po opredelitvi generalnega pravobranilca ugodil predlogu predložitvenega sodišča, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 40 Najprej je treba spomniti, da je, kot izhaja iz točke 13 te sodbe, Sodišče v tem primeru na podlagi člena 35 EU pristojno za odločanje o razlagi okvirnega sklepa.

Prvo vprašanje

- 41 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, s katerimi upoštevnimi merili se lahko ugotovi, ali proti predani osebi poteka pregon zaradi „dejanja, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa, zaradi česar je treba postopek izvesti s soglasjem iz člena 27(3)(g) in člena 27(4).
- 42 Iz člena 1(1) in (2) ter uvodnih izjav od 5 do 7 in 11 okvirnega sklepa izhaja, da je njegov namen nadomestitev sistema večstranske izročitve med državami članicami s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali preгона na podlagi načela medsebojnega priznavanja. Namen okvirnega sklepa je zlasti olajševanje in pospeševanje pravosodnega sodelovanja (glej sodbo z dne 3. maja 2007 v zadevi *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ZOdl., str. I-3633, točka 28).
- 43 V členu 27(2) okvirnega sklepa je izraženo pravilo specialnosti, v skladu s katerim proti predani osebi ne sme potekati pregon in se je ne sme kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostosti zaradi dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana.
- 44 To pravilo je povezano s suverenostjo izvršitvene države članice in z njim je zahtevani osebi zagotovljeno, da lahko proti njej poteka pregon in se jo lahko kaznuje ali ji odvzame prostost le zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila predana.

- 45 Državam članicam v skladu s členom 27(1) okvirnega sklepa ni treba uporabiti pravila specialnosti. Navedeno pravilo ima sicer več izjem, ki so določene v odstavku 3 tega člena.
- 46 Za presojo obsega člena 27(2) okvirnega sklepa in zlasti besed „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, je treba upoštevati cilj okvirnega sklepa.
- 47 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v uvodni izjavi 5 okvirnega sklepa opozorjeno, da zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi.
- 48 V tej uvodni izjavi je tudi določeno, da bi moralo tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
- 49 V uvodni izjavi 6 je navedeno, da je evropski nalog za prijetje na področju kazenskega prava prvi konkreten ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja.

50 V skladu z uvodno izjavo 10 okvirnega sklepa je za vzpostavitev mehanizma evropskega naloga za prijetje nujna visoka stopnja zaupanja med državami članicami.

51 V načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji struktura okvirnega sklepa, je na podlagi člena 1(2) navedenega sklepa vključeno tudi, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje. Te morajo namreč izvršiti tak nalog in to lahko odklonijo le v primerih, naštetih v členih 3 in 4 navedenega okvirnega sklepa.

52 Za sklep o predaji zahtevane osebe zaradi pregona zaradi kaznivega dejanja, opredeljenega z veljavnim pravom odreditvene države članice, pravosodni organ izvršitvene države članice na podlagi določb člena 2 okvirnega sklepa preuči opis kaznivega dejanja iz evropskega naloga za prijetje. Ta opis mora v skladu z obrazcem iz priloge k okvirnemu sklepu vsebovati podatke, navedene v členu 8 tega sklepa, zlasti zakonsko označbo kaznivega dejanja, opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe, ter predpisane mogoče kazni za to kaznivo dejanje.

53 Kot je Komisija navedla v stališčih, temelji zahteva za predajo na podatkih, ki izražajo stanje preiskav ob izdaji evropskega naloga za prijetje. Mogoče je torej, da ugotovljeno dejansko stanje med postopkom ne ustreza več v vseh pogledih tistemu, ki je bilo sprva opisano. Zaradi zbranih elementov se lahko natančneje navedejo in celo spremenijo sestavni elementi kaznivega dejanja, s katerimi je bila izdaja evropskega naloga za prijetje sprva utemeljena.

- 54 Iz besed „preganjati“, „kaznovati“ in „odvzeti prostost“ iz člena 27(2) okvirnega sklepa izhaja, da je treba pojem „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, presojati glede na različne faze postopka in ob upoštevanju vsakega procesnega dokumenta, zaradi katerega se lahko spremeni pravna kvalifikacija kaznivega dejanja.
- 55 Za presojo, v zvezi z zahtevo po soglasju, ali se procesni dokument nanaša na „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja iz evropskega naloga za prijetje, je treba primerjati opis kaznivega dejanja, navedenega v tem nalogu, s tistim iz naknadnega procesnega dokumenta.
- 56 Če bi se zahtevalo soglasje izvršitvene države članice za vsako spremembo v opisu dejanskega stanja, bi to pomenilo prekoračitev obsega pravila specialnosti in bi se s tem ogrozilo zastavljeni cilj, namreč olajševanje in pospeševanje pravosodnega sodelovanja med državami članicami, predvidenega v okvirnem sklepu.
- 57 Za ugotovitev, ali gre za „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, je treba preizkusiti, ali so sestavni elementi kaznivega dejanja glede na njegov zakonski opis v odreditveni državi članici tisti, zaradi katerih je bila oseba predana, in ali so podatki iz evropskega naloga za prijetje dovolj skladni s tistimi, ki so navedeni v naknadnih procesnih dokumentih. Spremembe okoliščin časa in kraja so dopustne, če izhajajo iz podatkov, zbranih med postopkom v odreditveni državi članici, v zvezi z ravnanji, opisanimi v nalogu za prijetje, če se zaradi njih ne spremeni vrsta kaznivega dejanja ter če nimajo za posledico nobenega razloga za obvezno neizvršitev na podlagi členov 3 in 4 okvirnega sklepa.

58 Naloga pristojnega nacionalnega sodišča je, da ob upoštevanju meril, navedenih v predhodni točki te sodbe, preizkusi, ali je kaznivo dejanje, opisano v obtožnici, dejanje, ki se razlikuje od dejanja, opisane v nalogih za prijetje, izdanih za A. Leymanna in A. Pustovarova.

59 Na prvo vprašanje je zato treba odgovoriti, da je treba za ugotovitev, ali je obravnavano kaznivo dejanje „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa – zaradi česar je treba izvesti postopek s soglasjem iz člena 27(3)(g) in člena 27(4) okvirnega sklepa –, preizkusiti, ali so elementi kaznivega dejanja glede na njegov zakonski opis v odreditveni državi članici tisti, zaradi katerih je bila oseba predana, in ali so podatki iz evropskega naloga za prijetje dovolj skladni s tistimi, ki so navedeni v naknadnem procesnem dokumentu. Spremembe okoliščin časa in kraja so dopustne, če izhajajo iz podatkov, zbranih med postopkom v odreditveni državi članici, v zvezi z ravnanji, opisanimi v nalogu za prijetje, če se zaradi njih ne spremeni vrsta kaznivega dejanja ter če nimajo za posledico nobenega razloga za obvezno neizvršitev na podlagi členov 3 in 4 okvirnega sklepa.

Drugo vprašanje

60 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je sprememba v opisu kaznivega dejanja, ki se nanaša le na vrsto zadevnih prepovedanih drog, ne da bi se spremenila pravna kvalifikacija kaznivega dejanja, v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa taka, da ima za posledico „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, in je zaradi nje nujna uporaba postopka s soglasjem, določenega v členu 27(3)(g) in členu 27(4) tega sklepa.

- 61 V zadevi v glavni stvari se obtožnica nanaša na uvoz hašiša, medtem ko se naloga za prijetje nanašata na uvoz amfetaminov.
- 62 Vendar gre še vedno za kaznivo dejanje, za katero znaša največja zagrožena kazen najmanj tri leta zapora in ki se uvršča pod naslov „nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami“ iz člena 2(2) okvirnega sklepa.
- 63 Na drugo vprašanje je treba zato odgovoriti, da je v okoliščinah, kot so v zadevi v glavni stvari, sprememba v opisu kaznivega dejanja – ki se nanaša na zadevno vrsto prepovedanih drog – v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa taka, da ima za posledico „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana.

Tretje vprašanje

- 64 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, kako je treba ob upoštevanju postopka s soglasjem, določenega v členu 27(4) okvirnega sklepa, razlagati pravilo specialnosti iz člena 27(3)(c) okvirnega sklepa. Sprašuje zlasti, ali sta s temi določbami omogočena pregon in obsodba osebe zaradi „dejanja, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila predana – za kar se zahteva soglasje izvršitvene države članice – pred prejetjem tega soglasja, če proti predani osebi ni bil uporabljen ukrep odvzema prostosti. Sprašuje tudi, ali okoliščina, da je bila zadevni osebi sicer odvzeta prostost zaradi drugih obtožnih predlogov, s katerimi je ta odvzem prostosti zakonsko upravičen, vpliva na možnost njenega preгона in obsodbe zaradi tega „dejanja, ki se razlikuje“.

65 Najprej je treba pojasniti, da se to vprašanje zastavi le, če pristojni pravosodni organi obravnavajo „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, saj se praviloma izjeme od pravila specialnosti uporabijo le v tem primeru.

66 Za ugotovitev obsega člena 27(3) okvirnega sklepa je treba to določbo razlagati ob upoštevanju predmeta, strukture in namena okvirnega sklepa.

67 Z izjemami, določenimi v členu 27(1) in (3), od (a) do (g), okvirnega sklepa so povzete izjeme iz predhodnih konvencij o predaji, zlasti tistih, ki so omenjene v konvenciji iz leta 1996. Izjeme, določene v navedenem členu 27(3), od (b) do (d), ustrezajo izjemam, ki so določene v členu 10(1), od (a) do (c), te konvencije.

68 Te izjeme so povezane z različnimi razlogi. Izjeme, navedene v členu 27(1) in (3), od (e) do (g), okvirnega sklepa, temeljijo na soglasju zadevnih držav članic oziroma pravosodnih organov izvršitvene države članice ali na soglasju osebe, na katero se evropski nalog za prijetje nanaša. Izjemi, določeni v navedenem členu 27(3)(b) in (d), se nanašata na kazni in ukrepe, ki se lahko uporabijo. Izjema iz navedenega odstavka 3(c) se nanaša na kazenski postopek.

69 Izjeme na podlagi soglasja veljajo neodvisno od postopka in vrste izrečene kazni.

- 70 Z izjemami, navedenimi v členu 27(3), od (b) do (d), okvirnega sklepa, so zajete tudi različne ureditve. Tako se izjema iz člena 27(3)(b) nanaša na primere, v katerih dejanje ni kaznivo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti. Tista iz člena 27(3)(c) se nanaša na primere, v katerih kazenski postopek glede na zakon ali glede na presojo pravosodnega organa ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti zadevne osebe. Člen 27(3)(d) okvirnega sklepa se nanaša na primere, v katerih bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali z ukrepom, ki ni vezan z odvzgom prostosti, čeprav bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti. Zadnji primer se nanaša na položaje, v katerih se lahko uporabijo denarne kazni, zlasti globe, ali ukrepi, kot je delo v splošno korist, ali odredbe, da se nekaj stori oziroma opusti, kot sta na primer prepoved vstopa na posamezne kraje ali prepoved zapustiti zadevno državo članico.
- 71 Kadar se med postopkom ugotovi obstoj „dejanja, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, se ne more začeti pregona zaradi tega kaznivega dejanja, ne da bi bilo pridobljeno soglasje, razen če se lahko uporabijo izjeme, določene v členu 27(3), od (a) do (f), okvirnega sklepa.
- 72 Izjema, določena v členu 27(3)(c) okvirnega sklepa, se nanaša na primer, v katerem kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, povezanih z odvzgom prostosti.
- 73 Iz tega sledi, da v skladu s to izjemo proti osebi ne sme potekati pregon in ne sme biti obsojena zaradi „dejanja, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila predana, kar bi imelo za posledico kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, ne da bi bilo treba uporabiti postopek s soglasjem, če se med kazenskim postopkom ne uporabi nobenega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti. Če je kljub temu na koncu postopka presoje navedeni osebi izrečena kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, je treba prejeti soglasje, da bi se to kazen lahko izvršilo.

74 S to razlago so povzete sicer določbe člena 10(1)(b) konvencije iz leta 1996, kot izhaja iz pojasnjevalnega poročila k tej konvenciji, ki ga je Svet potrdil 26. maja 1997 (UL C 191, str. 13). Na podlagi tega poročila lahko zahtevajoča država članica začne ali nadaljuje pregon oziroma sodi osebi zaradi dejanj, ki se razlikujejo od tistih, zaradi katerih je bila oseba izročena, čeprav je za to kaznivo dejanje zagrožena kazen, povezana z omejitvijo prostosti, če niti med postopkom niti zaradi njega proti predani osebi ni bila odvzeta prostost. Tako se v skladu s tem poročilom, čeprav je zadevni osebi izrečena kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, te sodbe ne sme izvršiti, razen če zahtevajoča država članica pridobi soglasje od te osebe ali države članice, katere soglasje je zahtevano.

75 Člen 27(3)(c) okvirnega sklepa pa vseeno ne nasprotuje temu, da bi se proti predani osebi uporabil ukrep, vezan na odvzem prostosti, preden bi bilo soglasje doseženo, če je ta omejitev zakonsko upravičena z drugimi obtožbami iz evropskega naloga za prijetje.

76 Na tretje vprašanje je treba torej odgovoriti, da je treba izjemo, določeno v členu 27(3)(c) okvirnega sklepa, razlagati tako, da je treba ob „dejanju, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, v skladu s členom 27(4) okvirnega sklepa zahtevati soglasje in ga prejeti, če je treba izvršiti kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti. Proti predani osebi lahko poteka pregon in se jo lahko obsodi zaradi takega kaznivega dejanja, preden je bilo to soglasje doseženo, če se v fazi pregona ali sojenja v zvezi s tem kaznivim dejanjem ne uporabi nobenega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti. Izjema, določena v členu 27(3)(c) pa vendar ne nasprotuje temu, da bi se proti predani osebi uporabil ukrep, vezan na odvzem prostosti, preden bi bilo soglasje doseženo, kadar je ta omejitev zakonsko upravičena z drugimi obtožnimi predlogi iz evropskega naloga za prijetje.

Stroški

- 77 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Za ugotovitev, ali je obravnavano kaznivo dejanje „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami – zaradi česar je treba izvesti postopek s soglasjem iz člena 27(3)(g) in člena 27(4) tega okvirnega sklepa –, je treba preizkusiti, ali so elementi kaznivega dejanja glede na njegov zakonski opis v odreditveni državi članici tisti, zaradi katerih je bila oseba predana, in ali so podatki iz evropskega naloga za prijetje dovolj skladni s tistimi, ki so navedeni v naknadnem procesnem dokumentu. Spremembe okoliščin časa in kraja so dopustne, če izhajajo iz podatkov, zbranih med postopkom v odreditveni državi članici, v zvezi z ravnanji, opisanimi v nalogu za prijetje, če se zaradi njih ne spremeni vrsta kaznivega dejanja in če nimajo za posledico nobenega razloga za obvezno neizvršitev na podlagi členov 3 in 4 navedenega okvirnega sklepa.
2. V okoliščinah, kot so v zadevi v glavni stvari, sprememba v opisu kaznivega dejanja, ki se nanaša na zadevno vrsto prepovedanih drog, ni taka, da bi imela

za posledico „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana. v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa 2002/585.

- 3. Izjemo, določeno v členu 27(3)(c) Okvirnega sklepa 2002/584, je treba razlagati tako, da je treba ob „dejanju, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, v skladu s členom 27(4) okvirnega sklepa zahtevati soglasje in ga prejeti, če je treba izvršiti kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti. Proti predani osebi lahko poteka pregon in se jo lahko obsodi zaradi takega kaznivega dejanja, preden je bilo to soglasje doseženo, če se v fazi pregona ali sojenja v zvezi s tem kaznivim dejanjem ne uporabi nobenega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti. Izjema, določena v členu 27(3)(c) okvirnega sklepa, pa vendar ne nasprotuje temu, da bi se proti predani osebi uporabil ukrep, vezan na odvzem prostosti, preden bi bilo soglasje doseženo, kadar je ta omejitev zakonsko upravičena z drugimi obtožnimi predlogi iz evropskega naloga za prijetje.**

Podpisi